

української символіки у сучасному хореографічному мистецтві сприяє розвитку творчого мислення, формуванню національної свідомості та художнього світогляду майбутнього митця.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Жайворонок В. Знаки української етнокультури. – Київ: Довіра, 2006. 703 с.
2. Василенко К. Лексика українського народно-сценічного танцю. Київ : Мистецтво, 1996. 496 с.
3. Сковорода Г. Сад божественних пісень. Харків : Фоліо, 2011. 189 с.
4. Чижевський Д. Нариси з історії філософії в Україні. Київ: Орії, 1992. 230 с.
5. Вірський П. Танцювальна культура України. Київ : Мистецтво, 2007. 312 с.

Медведь А.М.

здобувачка I курсу першого
(бакалаврського) рівня вищої
освіти спеціальності В 6.03
Перформативні мистецтва.
Хореографічне мистецтво
Херсонського державного
університету
Науковий керівник: доцентка
Терешенко Н.В.

СУЧАСНА ХОРЕОГРАФІЯ: РОЗВИТОК, СТИЛІ ТА КУЛЬТУРА ХІП-ХОПУ

Вступ. Сучасна хореографія є однією з найяскравіших форм мистецтва XXI століття. Вона поєднує в собі традиції класичного танцю, елементи народної культури, новітні музичні тенденції та творчі експерименти. Танцювальне мистецтво постійно розвивається, відображаючи зміни в суспільстві, культурі та способі життя людей. Сьогодні хореографія – це не лише сценічне мистецтво, а й спосіб самовираження, комунікації та навіть соціального протесту.

Особливе місце у сучасній хореографії займає стиль хіп-хоп, який став символом свободи, енергії та молодіжної культури. Саме цей напрямок значно вплинув на розвиток сучасного танцю та популярної культури у світі.

Сучасна хореографія – це сукупність танцювальних напрямів, що виникли у XX–XXI століттях та відрізняються від класичного балету більшою свободою рухів, імпровізацією та емоційною виразністю.

Основними рисами сучасної хореографії є:

- свобода самовираження;
- поєднання різних технік;
- експериментальність;
- використання сучасної музики;
- емоційність та пластичність;
- індивідуальний стиль виконавця.

На відміну від класичного танцю, де існують чіткі правила та канони, сучасна хореографія дозволяє танцівнику проявляти власні почуття й характер через рухи.

Сучасна хореографія почала формуватися на початку XX століття як протест проти суворих рамок класичного балету. Танцівники та хореографи прагнули створити більш природний та емоційний танець.

Одними з перших реформаторів танцю були:

- Айседора Дункан;
- Марта Грем;
- Рудольф Лабан;
- Моріс Бежар.

Вони започаткували нові техніки руху, де головну роль відігравали почуття, ритм та внутрішній стан людини.

У другій половині XX століття сучасна хореографія почала активно розвиватися під впливом музики, телебачення та молодіжної культури. З'явилися нові стилі:

- джаз-фанк;
- модерн;
- контемпорарі;
- брейк-данс;
- хіп-хоп;
- vogue;
- dancehall;
- popping;

- locking.

Танцювальні напрями почали змішуватися між собою, утворюючи нові форми та техніки.

Сьогодні сучасний танець є популярним у всьому світі. Танцювальні шоу, фестивалі, батли та конкурси збирають мільйони глядачів. Соціальні мережі та відеоплатформи також сприяють популяризації хореографії.

Сучасний танець використовують:

- у театрах;
- музичних кліпах;
- кіно;
- рекламі;
- спортивних шоу;
- телевізійних проектах.

Для багатьох людей танець став способом підтримки фізичної форми, психологічного розвантаження та творчого розвитку.

Основні стилі сучасної хореографії

Контемпорарі – це стиль сучасного танцю, який поєднує елементи класичного балету, модерну та імпровізації. Головною особливістю є передача емоцій та внутрішнього стану людини.

Для цього стилю характерні:

- плавні рухи;
- робота з диханням;
- пластичність;
- контакт із підлогою;
- імпровізація.

Джаз-фанк

Джаз-фанк – яскравий та енергійний стиль, який поєднує джазову техніку та хіп-хоп культуру. Часто використовується у кліпах популярних виконавців.

Основні риси:

- різкі рухи;
- артистичність;
- емоційність;
- видовищність.

Vogue

Стиль vogue виник під впливом модельної індустрії. Його особливість – позування та чіткі геометричні рухи.

Для vogue характерні:

- граційність;
- театральність;
- швидкі рухи рук;
- ефектні пози.

Dancehall

Dancehall походить із Ямайки та має дуже енергійний характер. Танцюристи активно працюють корпусом, стегнами та ногами.

Цей стиль асоціюється зі свободою, драйвом та ритмічністю.

Хіп-хоп як провідний стиль сучасної хореографії

Хіп-хоп виник у 1970-х роках у бідних районах Нью-Йорка, переважно серед афроамериканської та латиноамериканської молоді. Спочатку це була не лише танцювальна культура, а цілий спосіб життя.

Хіп-хоп культура включала:

- реп;
- діджеїнг;
- графіті;
- брейк-данс.

Танці стали способом самовираження та протесту проти соціальної нерівності.

Хіп-хоп відрізняється свободою рухів, імпровізацією та ритмічністю. У цьому стилі важливо не лише правильно виконувати рухи, а й передавати характер та енергію музики.

Основні особливості:

- імпровізація;
- свобода стилю;
- робота з ритмом;
- енергійність;
- індивідуальність.

Танцівники хіп-хопу часто створюють власні рухи та комбінації.

Основні напрямки хіп-хопу

Breaking (брейк-данс)

Один із перших напрямків хіп-хоп культури. Містить акробатичні елементи, обертання та складні трюки.

Locking. Стил ь із різкими «замороженими» рухами та емоційною подачею.

Popping. Техніка швидкого скорочення м'язів, яка створює ефект «ударів» тілом під музику.

New Style Hip-Hop. Сучасний сценічний хіп-хоп, який поєднує різні техніки та використовується у шоу-бізнесі.

Хіп-хоп став одним із найпопулярніших напрямків сучасної молодіжної культури. Він вплинув не лише на танець, а й на:

- музику;
- моду;
- стиль спілкування;
- кінематограф;
- рекламу.

Сьогодні хіп-хоп танцюють у всьому світі. Проводяться міжнародні батли та чемпіонати, де танцівники демонструють свою майстерність та креативність.

Танці мають велике значення для фізичного та емоційного розвитку людини.

Хореографія:

- розвиває координацію;
- покращує фізичну форму;
- формує дисципліну;
- допомагає виражати емоції;
- розвиває творчість;
- підвищує впевненість у собі.

Особливо важливою сучасна хореографія є для молоді, оскільки допомагає знайти власний стиль та самовираження.

Висновки. Сучасна хореографія – це мистецтво, яке постійно змінюється та розвивається разом із суспільством. Вона об'єднує різні культури, стилі та творчі ідеї. Завдяки свободі руху та емоційності сучасний танець став близьким і зрозумілим людям у всьому світі.

Особливе місце у сучасній хореографії займає хіп-хоп – стиль, який став символом свободи, енергії та індивідуальності. Його популярність продовжує

зростати, а вплив на культуру залишається надзвичайно великим. Хіп-хоп не лише навчає танцювати, а й допомагає людині знайти себе, виразити власні почуття та стати частиною великої творчої спільноти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бігус О., Маншилін О. Сучасний танець: основи теорії і практики : підручник. Київ : Ліра-К, 2020. 264 с.
2. Грек В. А. Вплив дихання на текстуру танцювального руху // Вісник КНУКіМ. Серія : Мистецтвознавство. Київ, 2021. С. 45–50.
3. Грек В. А. Імпровізація в хореографії: поліаспектність проявів // Актуальні питання гуманітарних наук. Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 78–84.
4. Грек В. А. Інтерпретація народного танцю засобами сучасної хореографії // Молодий вчений. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2019. С. 112–116.
5. Імпровізація в хореографії: історико-хронологічні та соціальні ракурси // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2021. С. 95–101.
6. Луговенко Т. Г., Грек В. А. Пошук сучасних інтонаційних рішень і прийомів на прикладі традиційного українського хореографічного мистецтва // Культура і сучасність. Київ, 2022. С. 58–64.
7. Макарова З. М. Методика виконання сучасних напрямів хореографічного мистецтва : навч. посіб. Київ : КНУКіМ, 2018. 186 с.
8. Нікітін В. Ю. Енциклопедія сучасної хореографії : енциклопедичне видання. Москва : АСТ, 2009. 768 с.
9. Пастухов О. Популярний масовий танець Vogue: від зародження до сучасності // Мистецтвознавчі записки. Київ, 2021. С. 134–139.
10. Спеціалізована література з хореографії [Електронний ресурс] // Репозитарій КМАЄЦМ / Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтв. Київ. Режим доступу: Репозитарій КМАЄЦМ.
11. Шариков Д. Класифікація сучасної хореографії : монографія. Київ : Київський міжнародний університет, 2008. 168 с.
12. Шариков Д. Classification of Modern Choreography (Contemporary Dance) : навч.-метод. вид. Київ : КНУКіМ, 2016. 210 с.